

[Justitsministeren]

selige. De gamle kørekort havde også vist sig alt for lette at forfalske, hvorimod de nye kørekort er af væsentlig bedre kvalitet og ikke kan forfalsskes. Jeg vil også gerne minde om, at kørekortombytningen var et led i forliget om finansloven for 1990 mellem den daværende regering og et antal partier i Folketinget.

Under det italienske formandskab i november sidste år fremlagde formandskabet et nyt udkast til EF-kørekort, som ville medføre forskellige ændringer i forhold til den nuværende model. Det fremgår imidlertid af det senest fremlagte direktivforslag, at allerede udstedte kørekort bevarer deres gyldighed og vil være omfattet af den gensidige anerkendelse uden ombytning. Det har den kommissær, under hvem kørekortdirektivet i øvrigt henhører, senest bekræftet over for trafikministeren i forbindelse med transportministermødet i påsken.

Der kan under de fortsatte forhandlinger om direktivet opstå krav om, at tidligere adresser og lign. kan påtegnes kørekortet ved en permanent bopæl i andre EF-lande. I givet fald vil det kun blive aktuelt for personer, som efter direktivets ikrafttræden tager permanent ophold i et andet EF-land, der stiller et sådant krav. Skulle et sådant krav opstå, vil Justitsministeriet sørge for, at allerede udstedte kørekort kan påtegnes de ønskede oplysninger uden ombytning af kørekortet.

På den baggrund må jeg sige, at jeg ikke ser noget sagligt grundlag for at standse den ombytning, som er i gang.

Gade (SF):

Jeg skal takke for svaret, og jeg konstaterer, at ministeren svarer, som om forhandlingerne i EF er afsluttet.

Jeg er da glad for at få at vide, at en EF-kommissær har bekræftet, at der ikke skal ske ændringer. Men er det ikke rigtigt, hr. minister, vi mangler at komme til målstregen, før vi ved, hvordan denne sag ender, og derfor er der stadig en usikkerhed om, hvad EF vil kræve. Det er mit første spørgsmål.

Det andet drejer sig om det løfte, man har fået fra en EF-kommissær. Nu er det jo ikke EF-kommissærer, der bestemmer endnu, vil jeg understrege, men de er da vigtige, og jeg er glad for at få uddybet løftet. Det handler om, at vi må bevare gyldigheden, og derfor vil jeg spørge: Er det helt klart for alle i EF foruden EF-

kommissæren – han har selvfølgelig sat sig ind i det, men for de andre lande i EF – hvor lang en gyldighedsperiode vi har her i landet? Det er nok ikke helt samme gyldighedsperiode, som man opererer med i andre lande, og derfor er det rigtig mange år, dette løfte omfatter, hvis det virkelig skal gælde for den gyldighedsperiode, vi arbejder med her.

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke finder, at det er en besynderlig fremgangsmåde, at man undskyldte en ombytning i Danmark med, at det skulle være en EF-ombytning, for så to år efter at komme og sige: Der er for resten ingen fælles regler for EF på dette område. Er det ikke med til at skabe et underligt billede af EF, selv om det er os selv, der begår fejl? Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren finder, at denne argumentation for ombytningen var helt korrekt.

Justitsministeren (Engell):

Hr. Gade nævner, at forhandlingerne i EF ikke er afsluttet; det kan jeg bekræfte, men jeg kan så til gengæld oplyse, at de forhandlinger, der har været ført, herunder også på det seneste transportministermøde – og dér skal jeg sige, at ministre fra alle lande deltog ud over EF-Kommissionen – klart bekræftede en enighed om, at de hidtidige EF-kørekort også i fremtiden skal forblive gyldige. Det, der kan være den eneste lille krølle på sagen, som jeg har været inde på, er spørgsmålet om påtegningerne. Og selv hvis et sådant krav skulle blive stillet og fastholdt, mener jeg, at vi kan finde en praktisk og fuldt ud acceptabel løsning på det lille problem. Det kan ikke komme på tale, at EF skulle påbyde os en ny ombytning.

Med hensyn til gyldighedsperioden blev der givet en grundig orientering af hele sagsforløbet fra den danske trafikministers side. Alle var til stede, så der er ingen, hverken Kommissionen eller landene, der er i tvivl om, hvad dette drejer sig om.

Så spørger hr. Duetoft om argumenterne, der lå til grund, da ombytningen i sin tid blev besluttet. Hvis hr. Duetoft læser det lovforslag – for vi taler jo om et lovforslag – der blev vedtaget på det tidspunkt, og hvis hr. Duetoft læser referatet af førstebehandlingen, fremgår det klart både af det, jeg siger, og næsten endnu ty-